

בבית המשפט העליון

רע"ב 4172/18

לפני: כבוד השופט ע' גרוסקופף

המבקש: מייק סייפו

נגד

המשיבים: 1. שרות בתי הסוהר - מחלקת האסיר - זימונים
2. מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים
מינהליים מחוז מרכז בעת"א 39737-03-18 מיום
24.4.2018 שניתנה על ידי כבוד השופטת מיכל ברנט

בשם המבקש: בעצמו

בשם המשיבים: עו"ד פנחס גורט

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בלוד בשבתו
כבית משפט לעניינים מנהליים (השופטת מיכל ברנט) בעת"א 39737-03-18, אשר
ניתנה ב- 24.04.2018. עיקר עניינה של העתירה בערוץ הטלוויזיה המיועד לאסירים
ממוצא אתיופי המשודר בבתי הסוהר.

טענות העותר

1. המבקש מרצה מיום 6.7.2013 עונש מאסר של כ-14 שנים בגין הריגה. ביום
18.3.2018 הגיש המבקש עתירה לבית המשפט המחוזי, בה טען כי שירות בתי הסוהר
(להלן: "שב"ס") מפלה ומקפח אסירים ממוצא אתיופי, בכך שבבית הסוהר משודרים
מספר ערוצים ברוסית, בערבית ובעברית, אך אין משדרים ערוצים המיועדים לאסירים
ממוצא אתיופי. כן מתבטא הקיפוח לטענת המבקש בכך שבבית הסוהר לא נמכרים

דיסקים של מוזיקה בשפה האמהרית ואף לא ניתן אישור להכנסת דיסקים בשפה זו בעת ביקורי משפחות.

החלטת בית המשפט קמא

2. בית המשפט קמא דחה את העתירה. לעניין ערוץ טלוויזיה המיועד לאסירים ממוצא אתיופי נקבע כי בעוד שהעותר התלונן תחילה כי אין כלל ערוץ המיועד לאסירים אלה, הרי שבמהלך הדיון התברר כי ערוץ כזה קיים, וממילא בית המשפט אינו מתערב בהחלטת המשיב לשדר ערוץ כזה או אחר. כמו כן, בנוגע לטענת המבקש אודות תקלות בשידור הערוץ, נקבע כי הדבר היה נכון קודם להגשת העתירה, אולם תקלה זו טופלה.

בנוגע לטענה בדבר חוסר האפשרות לרכוש דיסקים בשפה האמהרית, בעניין זה הגיש המבקש מספר עתירות (עת"א 16-11-34474, 17-04-28971, 18-01-62391), ובית המשפט נדרש לסוגיה בעבר בעת"א 17-04-28971 מיום 17.10.17, והחליט כי ככל שהמבקש יציג בפני המשיב דיסקים מקוריים, ישקול המשיב בחיוב התרת הכנסת דיסקים אלה. בית המשפט קמא ציין כי העותר לא עשה זאת, ובחר להגיש עתירה חדשה באותו נושא, ולכן אין מקום להידרש שנית לסוגיה.

בקשת רשות הערעור

3. המבקש טוען כי הערוץ המשודר בבית הסוהר בשפה האמהרית פונה אל קהל מבוגר, שאינו מאפיין את מרבית האסירים האתיופים בבית הסוהר, שהינם צעירים לרוב, ואינם שולטים בשפה האמהרית כפי שהם שולטים בשפה העברית. לדבריו, הערוץ המשודר כיום אינו נגיש דיו עבורם מבחינת השפה, ולעומתו ישנו ערוץ מתאים יותר עבור אסירים אלה. טענה נוספת היא כי הערוץ המשודר בשפה האמהרית ניתן לצפייה רק בכלא רימונים, וכמו כן, כי ישנן תקלות יזומות מצד המשיב, במיוחד בסופי השבוע, שאינן מאפשרות צפייה בערוץ.

שב"ס בתגובתו טוען כי המבקש מנסה לעטות לבקשתו נופך עקרוני, בטענה של אפליה וקיפוח, אך אין בטענותיו ממש ומדובר בעניינו הפרטני. נטען כי טענת המבקש בנוגע להשלכות אפשריות על אסירים אחרים נטענה בעלמא, ללא כל גיבוי, כאשר אף לא אסיר אחד הצטרף אליו בעתירתו. בנוסף, נטען כי כל תלונתו של המבקש היא כי ערוץ הטלוויזיה המשודר אינו קולע לטעמו, ובית המשפט קמא לא מצא על

עילה להתערבות במתחם שיקול הדעת המסור לגורמי שב"ס בנושא. לפי שב"ס, העדפותיו של אסיר בודד לערוץ אחד על פני ערוץ אחר אינה מביאה בהכרח לשינוי הערוץ המשודר, שכן יש בכך כדי להשפיע על אוכלוסיית אסירים רחבה יותר. על כן, החלטה על עניין זה מתקבלת על ידי הגורם המוסמך בשב"ס, המפעיל שיקול דעת מקצועי ובוחר בין השאר את מספר הבקשות המוגשות לו בעניין (אם בכלל), את מסגרת התקציב, וכן שיקולים רלוונטיים נוספים.

דיון והכרעה

4. כידוע רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בעתירת אסיר תינתן ככלל רק במקרים מיוחדים שבהם מתעוררת שאלה משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטי של האסיר (בר"ע 7/86 וייל נ' מדינת ישראל (26.6.1986); רע"ב 6035/10 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.11.2010)). בענייננו, העתירה אינה מעוררת שאלה המצדיקה את התערבותו של בית המשפט זה, אף לפי הגישה המקלה על פיה בעתירות אסיר מסוג זה יש להחיל אמת מידה מחמירה פחות (רע"ב 425/09 פריניאן נ' פרקליטות המדינה, פסקה 3 לפסק דינו של השופט (כתוארו אז) אשר גרוניס (11.3.2009); רע"ב 4785/08 רכיד נ' מדינת ישראל, פסקה ט (13.8.2008)).

5. בית המשפט קמא דן בבקשת העותר ומצא כי יש לדחותה מטעמים מוצדקים: אין זה מתפקידו של בית המשפט להכריע אילו ערוצי טלוויזיה ישודרו בבית הסוהר, אלא זהו עניין לשב"ס לענות בו. האפשרות לרכוש דיסקים בשפה האמהרית תלויה בקיומו של היצע מתאים, ובעניין זה כבר נעשה ניסיון להציע למבקש פתרונות בעבר.

6. למעלה מן הצורך, אוסיף כי בית משפט זה דן בעבר בזכויותיהם וצרכיהם של אסירים בבית הסוהר. נקבע כי היקף ההגנה לזכות האדם של אסיר נגזר מן האיזון המתחייב בין הזכות לבין אינטרסים אחרים, של הפרט או של הציבור, שבנסיבות העניין יש להתחשב בהם. נקודת המוצא היא כי הזכות ראויה להגנה ויש לכבדה. שלילת הזכות, הגבלתה או פגיעה בה מותרות רק על יסוד נימוקים ענייניים שיש להם עיגון בדין. "וכגודל הזכות הנפגעת כך גודל הנימוקים, הדרושים להצדקתה של פגיעה זו" (השופט אלון בעעא 4/82 מדינת ישראל נ' אבריאל בן אריאל תמיר, לז (3) 201, 212 (1983)). בנוגע לצרכי אנוש בסיסיים שלהם זקוקים האסירים, הנטייה היא שלא להתיר כל פגיעה, ועם צרכים אלה נמנים "לא רק עצם זכותו של האסיר לאכילה, שתייה ולינה, אלא גם סדרי אנוש תרבותיים מינימאליים של אופן סיפוק צרכים אלה"

(השופט אלון בבג"ץ 114/86 חיים לואיס וייל נ' מדינת ישראל, מא (3) 477, 492 (1987)).

7. תקנה 19(א) לתקנות בתי הסוהר, תשל"ח-1978 קובעת כי האזנה לשידורי תקשורת או צפייה בהם מהוות טובת הנאה, הניתנת לאסירים על-פי שיקול-דעתו של מנהל בית הסוהר בכפוף לכללים שיקבע הנציב:

19. (א) מנהל בית הסוהר רשאי, על-פי כללים שקבע הנציב, להעניק לכלל האסירים או לסוג אסירים מסויים טובות הנאה מעבר לזכויות המוקנות שנקבעו בחיקוק, כגון: ביקורים, מכתבים, חופשות, קניית מצרכים, האזנה לשידורים בכלי-תקשורת או צפייה בהם (להלן – טובות הנאה), המותנות בהתנהגותו הטובה של האסיר המסויים או בסוג בית הסוהר או האגף שבו הוא מוחזק או במצב בית הסוהר".

8. ברע"ב 4244/02 מדינת ישראל נ' חאלט פ"ד נו(5) 1 (2002), דן בית משפט זה בערעור על החלטת בית המשפט המחוזי לפיה יש לאפשר לאסירים לצפות במשחקי גביע העולם בכדורגל וזאת באמצעות פתיחת ערוץ ספורט נוסף בתשלום. שם, ציינה השופטת שטרסברג-כהן כי לפי תקנה 19(א), צפייה בשידורי טלוויזיה אינה זכות המוקנית לאסיר (בפסקה 3 לפסק דינה).

9. המבקש טוען לאפליה על רקע גזעני, אך להתרשמותי אין זה המצב. שב"ס מספק ערוץ המשדר בשפה האמהרית להנאתם של דוברי השפה. גם אם נכונה טענת העותר כי מרבית האסירים ממוצא אתיופי בבית הסוהר אינם דוברי אמהרית שוטפת, נראה כי יוכלו לעשות שימוש בערוצים דוברי העברית המשודרים בבית הסוהר, ואין באי שידור הערוץ הספציפי שמבקש האסיר כדי לפגוע בקיום חיי אנוש תרבותיים עבור אותם אסירים, וממילא כאמור לעיל, אין מדובר בזכות קנויה.

10. סוף דבר: דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, ה' בחשון התשע"ט (14.10.2018).

ש ו פ ט